

XIII. szájzadi francia nef Áp-tÁse

Hozzáadta: Szikora László

2015. november 05. Csütörtök 08:19

Utolsó frissítés 2015. november 05. Csütörtök 08:50

Italban nem szoktam több dologba egyszerre belevágni, de valahogy megakadtam a Mordaunt Áp-tÁsÁvel (alkotóval?). A 2014-es találkozóán viszont kaptam Tyrmantól egy kényvet, a Cinque Ports nejeiről, mely egy tervrajzot is tartalmazott, Ás teljesen rábuktam, mivel ÁgÁta Ázegettem ezeket a bástyás, Ácsolt hajáskat, Ás gondoltam ÁsszeÁtÁk egyet a kévetkező találkozóra. Persze, az ÁsszeÁtÁs egy kerek Ávbe tellett, mÁg az ilyen egyszerÁkinÁzÁ hajÁval is igen sok munka volt, nÁhÁny buktatÁval tarkÁ-tva.

A rajz Átlagos, de hasznÁlhatÁs, valamint a kényv sok segÁtsÁget ad, bájr nÁmet nyelvÁ, az ÁbrÁjk Ás nÁhÁny ismeretÁvel el lehet rajta igazodni. De azÁrt valami ÁrdekessÁget bele kellett vinnem. Belefutottam az interneten egy francia XIII. szájzadi nef adataiba, mely egy kicsit nagyobb az angol nefnÁl Ás megtetszett a rajzocska is rÁla, a gÁtikus bástyalÁjakkal Ás a francia liliomos dÁ-szÁ-tÁsekkel.

IsmÁt a jÁs kis tervezÁmu programomat (Solid Edge) hÁ-vtam segÁtsÁgÁl, bevitem az eredeti bordarajzokat, mely alapjÁ kialakult a hajÁtest, ÁtmÁreteztem egy kicsit, majd megÁllapÁtottam az Áj bordÁjzatot. TermÁszetesen sÁrÁbbre vettem, hogy kényebb legyen palÁinkozÁsnÁl az Á-veket tartani. A bástyÁjkát is ÁtalakÁtottam a hajÁ mÁrete miatt, illetve a gÁtikus lÁjbazatot is megÁlmodtam. AnnyibÁl szerencÁs a helyzet, hogy ezekrÁl igen kevés, az is elÁg torz, ÁbrÁzolÁs van, tehát ez adott nÁmi szabadsÁgot, olyanra rajzolhattam, ami nekem tetszik.

A bordÁjzatot 4 mm-es rÁtegelt lemezből vÁgtam ki, de ismÁt megfogadtam, hogy májkor nem hasznÁlom ezt az anyagot. HiÁba, nem szeretek vele dolgozni! Beszakad, tÁrik, nehÁz a kemÁny ragasztÁs miatt formÁra csiszolniÁ! Az orr- Ás fartÁkÁt tÁbbszÁr letÁrtem egy-egy Ávatlan mozdulattal.

Amitől pedig nagyon félttem: a klinker palánkhozás. Természetesen utánnanéztem, hogy pontosan hogyan kell ezt csinálni, de gyorsan elvettem még a gondolatját is annak, hogy minden bordába beleszeljem minden palánk helyét (akkor tovább tartana, mint a Mordaunt!). Szóval az új klinker mellett döntöttem, mely csak imitálja a palánkok fedését, de elég jól néz ki.

A palánkokat a szokásos módon elkészítettem (kicsit vastagabbra), majd egy szögben bemart vezetékcsőszkálát csináltam, melyet befogtam a marógép satujába, majd felállítottam a maróval, beállítva a végleges vastagságot. Ezután csak azt kellett tolni körbe a lámpákat. A mart felület nem valami szép, mivel nem volt meg a megfelelő fordulat, de ez beállítható.

A bordázatot lefelé fordítva rögzítettem, mivel így lefelé kellett nyomnom a palánkokat, könnyebb volt az átvételt tartani, illetve a részek sem lehettek a palánkok köré, mert ezt már később nem lehet távolítani, állásig kell tartani. Itt már van tényleg az orrtűke!

Az átvételt véglegesen szokás szerint beáztatam a palánkok helyét, hogy megfelelően rögzüljenek. Egyébként a pillanatragasztással dolgoztam, párával melegítve előhajtottam a palánkokat a végső helyzetbe (szinte csak ilyen volt!), illetve rögzítés után (3-5 perc) áztattam rögzítés előtt. Így, hogy a palánkok keresztmetszete nem gömbölyű volt, sokkal nehezebb volt szépen hajlítani.

Így nézett ki nyersen a palánkozás.

Ami eddig nem nagyon látszódt, a bordák között kis hasabokat kellett beragasztanom, mivel nem volt elég merev a bordázat főleg az állszecsizolásnál. A szíjak a hasabok méreteit mutatják, néhány milliméter eltérést okoztak!

Az orrál és a farál, ahol a palánk becsatlakozik a gerincbe, el kellett csiszolni/lapítani a palánkok végét, így csatlakozásuk könnyebb. Ezt a Youtube-on láttam egy csónakasztás-támnál.

Azért a palánkokat meg kellett csiszolni, a kisebb részeket, hibákat eltüntetni, illetve a pácoláshoz minél simább felületet készíteni. Ehhez a művelethez kis hasabokra 400-as durvaságú csiszolópapírokat ragasztottam!

És szőpen egyesével ábszárt áitcsiszoltam.

Pácolásra elkészítve, felragasztva a kormánylapot tartóelemei és a fedélzettartó gerendavégek. A nagyban látszik, hogy eredetileg a bordákon voltak a gerendavégek, de palánkos eljuttam rá, hogy sokat nehezebb a palánkoson, ha kerégetnem, illesztgetnem kellene, így levágtam és utólag imitáltam kis hasabok felragasztásával.

Elkezdtem a bástyák készítését, egy ragasztószablon martam az oldalfalak állszeállításához.

A bástya alkatrészei előkészítve.

–szeragasztva, pólva, lakkozva.

A bástyaik lőbazatival jól elszáraztam, de ehhez az „egyszerű” hajóhoz kellett valami, ami feldobja, no meg ez a gátlakus bolt-vektor rajongok, hát most megkaptam. A hajó-tolt bolt-v lőcek előg nehezen akarták felvenni a formát, egy pólrszor jrarasztottam, mire ilyen lett.

A hajótest és a bástyaik pólva, lakkozva és gyorsan egymásra rakva, hogy végre lőtszadjon milyen is lesz.

Itt pihen, alszik a Mordaunt!

Pólásra előkészítve az apróságok egy része: kőtárfogók, csőrlő, jőbockosj.

A fedélzet ledeszkázva, helyekre kerültek a bástyáik és az árboc.

Ezek a hajók nem voltak tölde-szá-tve, csak a bástyáik oldalára akasztott pajzsok adnak egy kis szé-nes-tést. Ezeket apró liliomos c-mereket képtelen lettem volna megfesteni, így egyszeren kinyomtattam és ragasztottam pajzsokra.

Egy kis fedélzeti nézet, egészen jó képeket csinál a telefonom és kisebb helyre befér, mint egy rendes fényképezőgép.

Most már kezd minden felkerülni a hajóra. A kormánylapát kátelekkel volt rögzítve, nem hiszem, hogy től hirtelen manővereket tudtak vele csinálni.

A kormánylapát kitétele a fedélzeten.

Folytattam a kitételrel, mely előg egyszeren egy háromárbocos galleon után. A macskafejek kész-tése volt egy lassabb, mivel nem kár alak, hanem ilyen háromszög-csepp forma. Szeletelés módszerrel csináltam, de a hornyokat az oldalra abszolút kézzel kellett rajtítani.

A hártszárú tarcskárútelek és a csárúrlámu, mely a vitorlarudat tartja.

Ismét egy kárúzelőp a fedőletről néző felől.

A horgonyt vízszintesen reszeltem ki, a szárra kábelként lett rögzítve. Itt már a festésre jár.

A vitorláján először sokáig medítettem, pontosabban azon, hogy rájéreztem-e a cöl-mer. A kázzal festést azonnal elvettem. Először a sima vitorláját feltettem, de valahogy túl egyszerű, olyan semmilyen nem volt, valahogy ká-vízinta a cöl-mer. Vettem nyomtatható, vasalható transzfer papírt, csináltam néhány próbát, először jónak találtam. Főleg, hogy túl vastag és fényes lesz, de a fotón egy kicsit tompítottam Photoshop-pal, így egészen jól mutatott. Egy dolgot azért elrontottam, mivel vasalódeszkán vasaltam, ami ugye egy kicsit puha, és ahogy belenyomódott a vasaló, egy kicsit homoró lett. Tehát abszolút sima, kemény felületen érdemes vasalni.

Égy a találkozási pont, egy év alatt elkészült a nef. Csak a vízszintesen hiányoznak, majd a Mordaunt vízszintesen egyélt megrendelem.

Nagyon élveztem ennek a kis hajónak az építését, az nagyon tetszett, hogy minden munkafázison végig kellett mennem, de nem volt unalmas, mert mindenből csak néhány darabot kellett csinálni. Most visszatérek a Mordaunt építéséhez, de nem tartom kizártnak, hogy idővel még beszérek valami kisebb hajóról szárazrakozásokról.